

QVAESTIO MEDICA.

QVODLIBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS VIII. FEBRVARII

M. NICOLAO LIENARD Doctore Medico Præsidente.

An à Salacitate Vita breuior.

1066

VIVERE hominem nullus homo nescit; quid vitam efficiat intelligunt pauci; quid diuturnam soli Medici. ea est caloris in humido permansio, quem si dicas elementarem Cælo vnde manavit facies iniuriam: æthereus est, lucet non vrit, contrariorum dissidiis non implicatur, non omnia conficit aut deprædatur, sed sustinet, alit & conseruat. Solitarium tamen ne imagineris, humido inharere non aqueo, ne congeletur non paucio, ne exarescat: sed pingui & plurimo. Hæc duo quod vegetiora fuerint, eò vita felicitior, eò diuturnior, gaudeant igitur calidi & humidi, quos longæuios præ reliquis natura fecit, ars longæuiiores, immortales nunquam præstiterit. Id enim tentare Medici non est, sed agere, ex auro fumum non immortalitatem facientis. sed bona illa temperies naturæ beneficium est, quod qui gratè suscipit, vitæ suæ cursum tam placidè peragit vt somnifissimilima obrepit mors: quam non accersat morbus sed natura: Cui vt faciat satis tributum confert non iniurus, fatumque non prouocat, sed expectat: qui verò tantam gratiam respuit, & temperiem quam accepit bonam, malam facit; Is de fato suo decernit; arbiter est fortunæ suæ; currit ad mortem quasi ignauius venientem: & dum genio, libidini, voluptati, malè feriat, tus indulget, vitæ supplicium non inuenit sed facit.

DE fato qui queritur habet quod queratur de se: perid non licet esse semper, licet diu: sed fatorum euerit vices qui sua non naturæ culpa moritur: quæ quod coagmentauit opus tardè dissoluit, nisi vim inferas, vim autem infert qui suæ feruit libidini, non rationi: qui Medicum non audit consulentem sed seipsum, qui denique rebus non naturalibus sic vitatur vt omnia conuertat in sui perniciem: erroreque suo ita delectatur, vt errare non ante desinat quam viuere. Is naturæ beneficium vitam diuturnam negat, quam vt destruat nihil non mouet, eiusque fundamenta quatit breui euerfurus: dum inuitam senii & interitus causam promouet, dum cælestem exhaurit spiritum vel copia ita grauat & opprimit, vt anima etiam inuita faciat deditionem, & domicilium deserat cuius ipsa quondam fuerat architecta. Nec peccat minus qui humidi radicalis curam non gerit illud ita refrigerat, vt penè congelet: dum marasimum promouet & accersit, quasi tempus segnius curreret, & tardè fenescere esset indecorum. Error ille adhuc latius patet, alienos prouocat hostes quasi deessent domesticis, & quasi à iurgis intestinis certa non esset ruina: omnia in sui exitium lacescit; perturbationibus animi iactatur vehementius: abdomini feruit turpissimè: vna capitur voluptate: cuius venenum tam blandè serpit, vt omnes alliciat, incautos impetat, omnes decipiat; immò ita sœuit in Authorem, vt nihil homini magis sit timendum quam homo.

NONVLLIS venus adeò inuisa est vt ei censeant indulgendum, cum displicet vita, tunc cocundum putant cum quis seipso infirmior esse voluerit: de specie nihil, de indiuiduo ita solliciti, vt vna laborent *phantasia* venerem fastidiunt quam sanitati fatalem putant, & lubrica vitæ momenta propagationi anteposunt, vastas facturi solitudines si quis priuatus in his est, publicus fieret error. Alii tam falaces sunt, vt nullum tempus cocundi sit ipsis intempestiuum, libidinantur vt libidinentur, coeunt vt coeant non vt generent, veneris sacra non celebrant, sed prophant. Hos non deterrent spiritus quos assidue exhauriunt: vires quas continuò atterunt: non inanitio, non siccitas, non senectus quæ tam præproperè aduenit vt vitæ calcem attigisse videas qui vix è carceribus excefferunt: ab his heroas ne expectes vix molam, aut prolem parentis intemperantia miserrimam: quid enim sperare audeas si quæ regere debent partes non regant? si quæ regi non regantur? ab intemperie & exhaustu ita languida, vt nec sibi seruiant nec aliis: quid enim præster semen à toto deciduum & inanimum? si aqueum sit & infœcundum: spiritibus Idola partium vehentibus vix perfusum: à testibus non elaboratum, vix tactum. In quo qui futuri hominis fata occultari dixerit, quid sit diuinus ille pictor & stupendus partium opifex, penitus ignorat.

LIBIDINOSIS fauent omnia, reclamationi nihil, blandiuntur fortuna, amici, error, mendacium. Prima illorum ætas comœdia est, vltima dum fallit actorem facit tragœdiam: vtramque qui bene descripsit videt debet errores, miseras, calamitates, præterea nihil. Quid enim miserabilis quam furentem libidine vitam suam diripere? sed quantum in sua damna peccet nouit ille qui in suo scelere sceleris inuenit supplicium. Dum enim venereis indulget nimium, calorem natium atterit, vires debilitat, facultatum omnium robur exoluit. Humidi insitii iactura par est ac caloris momentum: quis enim siccitatem inde contractam emendet? quis ruinam reparet? quis denique necesse viuificum à principii enatum, temere effusum, male perditum refarciat? prohi dolor! inhiant homines voluptatibus quas emunt vitæ dispendio, lubricas depereunt fictas prosequuntur, quas si penitus introspicerent auerfarentur: nec inde plagam acciperent vltimam vnde posset, vertiginis, epilepsie, melamholie, furoris, *hypochondriæ* & pituitosorum morborum enasci medicina.

RIPERE vitam homini quilibet potest: mortem nemo potest. Ad hanc mille patent viæ; immò quilibet sibi facit si non pateat; patentissima est salacibus, qui sanitatis tam mali sunt artifices vt temerè eam labefactent: nec labefactare desinant, priusquam funditus euertant: calori enim natiuo dum faces ad mouent assidue, duplex excitat incendium: cui extinguendo medicina inutilis, supervacanea philosophia: nec leuior est plaga quam humido radicali inferunt: dum illud subtrahunt vt disperdunt; vnde etiam totius summa calamitas, immò vltima. Tempestas enim vnde quaque sequit, distillationes ita ingruunt vt totum corpus penè dissiluat: arthritis superueniat quæ de vita exire non sinit, sed extrahit: paralysis, quæ non extrahit, sed exire sinit: dubiumque an hæc crudelior quia lentè, an illa quia violenter conficit. Spectaculum facit miserandum caluities, an ridendum? Laruam dorsalis tabes: sensuum *perceptionis* vmbra est. Princeps facultas nulla est, parere nescit nec imperare, hepar marcescit, ventriculus resoluitur, titubant artus. Vis compendio: tabescunt sensum, membra perirent, citò senescunt, & breui a Cancro perueniunt ad Capricornum.

Ergo à salacitate Vita breuior.

506

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Paulus Courtois.

M. Petrus Moriau.

M. Guillelmus Petit. Sch. Proff.

M. Rolandus Merlet Decanus.

M. Stephanus le Gaigneur.

M. Petrus Bourdelon.

M. Nicolaus Matthieu.

M. Petrus Hommets.

M. Iacobus Renaut.

Proponebat Lutetiæ RAPHAEL MAVRIN Annotensis. A. R. S. H. M. DCLVII.